

[Pia Kjærsgaard]

en rimelig seriøs debat, hvad jeg også mener vi har haft, for at få afhjulpet en sygdom, som vistnok bekymrer en meget stor del af den danske befolkning og også burde bekymre Folketingets medlemmer mere, end tilfældet er.

Sundhedsministeren (Agnete Laustsen):

Som jeg sagde i min indledning, skal Fremskridtspartiet ikke have utak for, at vi har fået denne debat endnu en gang. Det er bestemt heller ikke sikkert, at det bliver den sidste – hvad grundlaget så vil blive for den næste, kan jeg endnu ikke tage stilling til – men det, jeg lægger vægt på, som jeg også gjorde i mit forrige indlæg, er, at vi hele tiden må være på vagt over for denne sygdom og ud fra de forudsætninger, vi hver for sig opstiller, være opmærksom på det, der er det væsentlige, nemlig hvordan vi opsporer smitten, og hvordan vi hindrer smitten i at blive udbredt, afvejningen mellem hensynet til patienten og hensynet til offentligheden.

Den gennemgang, jeg i dag har givet af eksisterende lovgivning, de misfortolkninger, som vi gang på gang desværre har mødt i debatten om denne sygdom, har haft til hensigt at sige, at vi mener, at forholdene, som de er i dag, er så gode, som de nu kan være over for en sygdom, som vi for øjeblikket ikke kender nogen helbredelse for. Vi kan naturligvis hver for sig anskue, om andre forholdsregler måske måtte være bedre, men jeg har som sagt redegjort for, hvad regeringen mener er den bedste måde at bekæmpe denne sygdom på med det kendskab, vi i dag har.

Jeg skal ikke forlænge debatten, men da der har svirret nogle tal, som måske har været misopfattet hos de pågældende, vil jeg for at få det gjort klart, oplyse, at der efter de statistikker, vi i dag har, pr. 1. november 1987 var anmeldt 209 tilfælde af AIDS-smitte, og da spørgsmålet om heteroseksuelle kontakter også har været nævnt, vil jeg gerne oplyse, at det drejer sig om 9 tilfælde i alt.

Torben Lund (S):

Jeg er meget glad for, at sundhedsministeren heroppefra har bekræftet, at der ikke er nogen ændring i regeringens holdning i forhold til situationen i forbindelse med forespørgselsdebatten og den dagsorden, som blev vedtaget i forbindelse med den. Jeg er specielt glad for det efter at have hørt hr. Winthers indlæg.

Der er kun én ting, jeg er glad for, når det gælder det indlæg, og det er, at det åbenbart var hr. Winthers egen opfattelse og heldigvis ikke partiet Venstres opfattelse, der blev givet udtryk for. Jeg er også glad for, at det ikke er den lidt indremissionske holdning, der præger de mennesker, som arbejder med disse forhold, f.eks. i Sundhedsstyrelsen, men som har samme uddannelsesmæssige baggrund som hr. Winther.

Hvad angår aktiv opsøgning af smitekilder – og det er det eneste, jeg skal gå ind på af det, hr. Winther forestiller sig – skal man prøve at gå 5-8-10, måske 12 år tilbage i tiden med opsøgning af smitekilder, for det er jo det, der er situationen med hensyn til AIDS til forskel fra de sygdomme, vi i dag har i kønssygdomslovgivningen. Efter min mening er det fuldstændig uden fornemmelse for virkeligheden at hævde, at man nu bør starte en aktiv opsøgning af smitekilder ad den vej i hvert fald.

Hr. Winther er også opmærksom på, at der er mange AIDS-smittede i Danmark, og at Danmark har en forholdsvis høj andel af AIDS-smittede i forhold til befolkningstallet. Hvis man ser på de lande, der har det højeste antal AIDS-smittede i forhold til befolkningstallet, vil man meget tydeligt konstatere, at det lige nøjagtig er de lande, der har mest orden i deres sundhedsvæsen. Det er nemlig de lande, hvor man foretager den bedste registrering af, hvad der foregår i befolkningen. Det er bestemt ikke udtryk for, at der behøver at være flere AIDS-smittede i Danmark end i de andre lande, men der er flere registrerede AIDS-smittede i forhold til befolkningstallet. Vi har altså et sundhedsvæsen, som er et godt tilbud til borgerne.

Karen Højte Jensen (KF):

Efter at have lyttet til denne debat står det mig faktisk ikke lysende klart, hvad det er, Fremskridtspartiet gerne vil, men jeg har til gengæld forstået på fru Pia Kjærsgaard, at folketingsmedlemmer uden for Fremskridtspartiet ikke rigtig har sans for tingene, fordi vi lader os påvirke. Nu hænger det måske sammen med, at vel stort set alle partier undtagen Fremskridtspartiet har deltaget i de konferencer og de mange møder, der har været om dette emne, men jeg er enig i, at en vis viden kan blokere for en saglig debat, for nogle i hvert fald.